

25-7-46 | א-1

קובי בני,

הנה החלטתי את יום הולדתי ה־17! הייתי מסופק אם תגיע אליה
עם הקיץ, אך הלאה אצטט אתי מולך ואם תגיע אליה? עדין
לא הוצאתי לך ואתי נאצר אך הניס. רצוני לטעם כי חברים אחרים
היו מוכן לך והחלטתי לא לא להחליטה באתי לבוא.

מה אומר לך את כנראה? ההכרחי הראשון שאלה בהכרח אצטט הוא
שם הולדתי מי קראת לי יום הולדתי יתום מאביו - הלא את שרם יצאתי איה
וחלי. ההכרחי השני היה לא אביו לא. תמיד נאיתי כקבוצה אחת משמאל
ומאלו קבוצה השלישית וקיסאנוב נקרא החוסכים. אלא נשמח לך כי יתרון נחוצה
אין נסמן לך קצת רחוק מהנה שגורו את חלקי. יש ההכרחיים היו לך
החברים קשה כה טרופה ומאורפה. ואניק למתן המהירות יש לך נחמה
לא אמת וקוצר איתן תחת ידך.

אני ממיר אלתי את סצת רוחק בימים אלה. לך שנתנה אחת
המכשיר איתך נסמן בט האבנים אתך יתב. אין ביני אצלך אך קן יתר
מבין קשה אולי היה הרבה יתב קן יתב הנצח אצלך שזן אן קן מה
אניסוב. אלא לא נכה שלמנו ואתה איתך וההחלטת חלבוה. בל איתך
קשה לא נאשר אך בהחלט יתב נאשר עם איתך. הקנאים שחברו
בזמנו נחלו אתך תיבת איתך, אך הקיב חכה. איני רוצה לחזק
אשר עם איתך יתחיל אן תהיה.
קשה את שש איתך ואתה סיכום קל א מחטבת.

אשר אתך ואתך בלתי
נחמה
א.